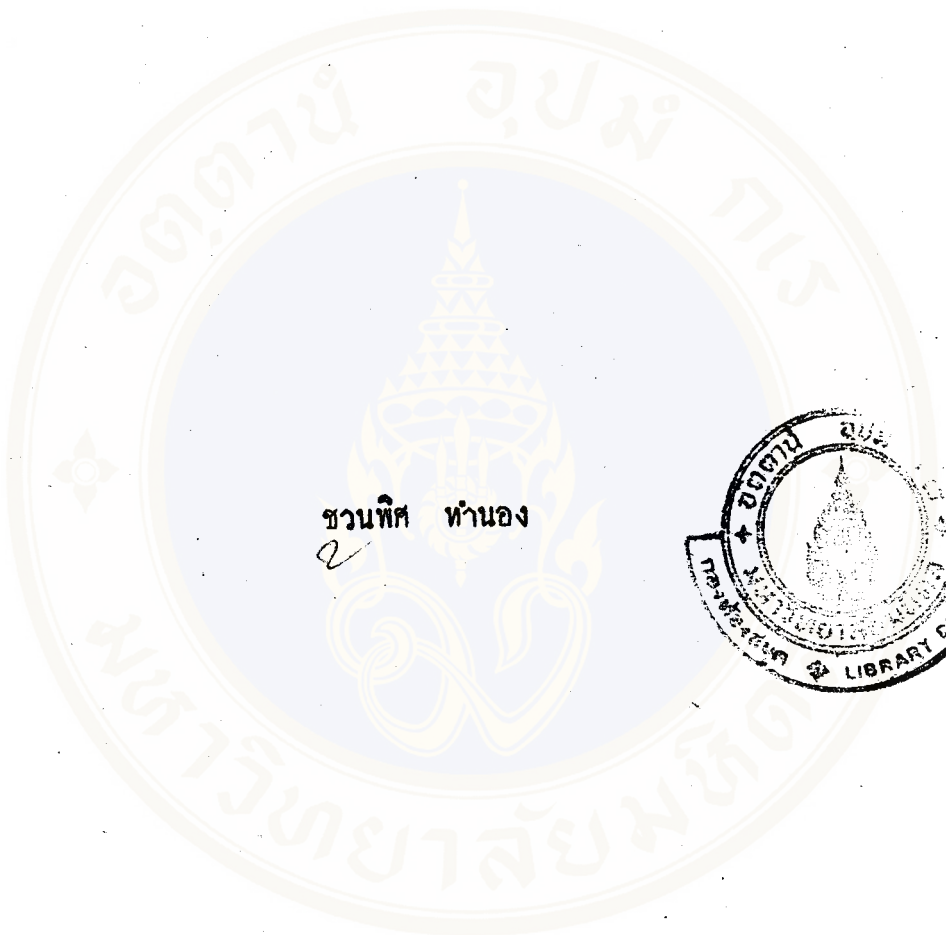

28 ส.ค. 2528

ผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ ต่อความสามารถในการออกกำลังกายและ
การทำกิจกรรมในผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

ชวนทิศ ทานอง

๒

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
ปีการศึกษา 2527
พิมพ์ที่ กองหนังสือพิมพ์

เรื่อง ผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจต่อความสามารถในการออกกำลังกาย และการทำกิจกรรมในผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

ผู้วิจัย นางชวณพิศ ทำนอง

ระดับปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พยาบาล)

สาขา การพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์

คณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ควบคุมการวิจัย รองศาสตราจารย์สมพันธ์ หิญชีระนันท์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์
 อาจารย์นายแพทย์นริศ ศรีวนาสณฑ์

วันที่สอบป้องกันวิทยานิพนธ์ 22 เมษายน 2528

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจต่อความสามารถในการออกกำลังกายและการทำกิจกรรมในผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันที่เข้ารับการรักษาใน ซีซียู และหอผู้ป่วยสามัญ โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 12 คน (เป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 2 คน) มีอายุระหว่าง 32-59 ปี แบ่งผู้ป่วยเป็นกลุ่มทดลอง 6 คน และกลุ่มควบคุม 6 คน โดยกลุ่มเป็นคู่ แต่ละคู่อายุเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน มีบริเวณกล้ามเนื้อหัวใจตายและเพศเหมือนกัน ในกลุ่มทดลองผู้ป่วยได้รับการสอนตามโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตาย ทุกชั้นตอนติดต่อกันทุกวัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการพยาบาลตามปกติของหอผู้ป่วย ผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มได้รับการประเมินความสามารถในการทำกิจกรรม (การรับประทานอาหาร การนั่งเก้าอี้ข้างเตียง การเช็ดตัวเองในเตียงและการอาบน้ำในห้องน้ำ) และได้รับการประเมินความสามารถในการออกกำลังกาย เมื่อแพทย์อนุญาตให้ผู้ป่วยกลับบ้านได้ด้วยการเดินบนสายพานเลื่อน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธี Sign test ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจตามแบบแผน มีความสามารถในการทำกิจกรรมได้ดีกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจตามแบบแผนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้ป่วยที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจตามแบบแผนมีความสามารถในการออกกำลังกายได้ดีกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจตามแบบแผนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis title : Effects of Cardiac Rehabilitation on the Exercise
and Activities in Patients with Acute Myocardial
Infarction

Author : Mrs Chuanpit Tumnong

Degree : Master of Science (Nursing)

Department : Medical-Surgical Nursing

Faculty : Faculty of Graduate Studies, Mahidol University

Advisers : Associate Professor Sompan Hinjiranan
Assistant Professor Suthiratana Pimpong
Dr. Naris Srivanasont

Date of Graduation : April 22, 1985.

Abstract.

The purpose of this study was to assess the effects of cardiac rehabilitation on the exercise and activities in patients with acute myocardial infarction. The samples were 12 selected acute myocardial infarction patients (10 males and 2 females) between 32-59 years of ages, who met the researcher's criteria and had been admitted to the coronary care unit (CCU) and general wards, Siriraj Hospital. The patients were equally divided into 2 groups : the experimental group and the controlled group, with each pair of nearly the same age and area of myocardial infarction and the same sex being assigned to separate groups. The experimental group consisted of patients who individually received instruction according to the Myocardial Infarction Rehabilitation Program,

step by step, whereas the controlled group were those who received routine hospital instruction. Both groups of patients were assessed as to their activity levels (self-feeding, sitting in the chairs, self-caring in bed and taking baths) and the exercise levels before discharges, by low level treadmill test. Data were analyzed by using the Sign test.

Results

1. The activity levels, compared between the two groups, showed a statistically significant difference ($p < .05$).
2. The exercise levels, compared between the two groups, showed a statistically significant difference ($p < .05$).